

Sygn. akt III AUa 1042/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Joanna Baranowska (spr.)

Sędziowie: SSA Anna Szczepaniak-Cicha

SSA Iwona Szybka

Protokolant: sekretarz sądowy Małgorzata Matusiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2015 r. w Ł.

sprawy **M. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w Ł.**

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek apelacji M. M.

od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu

z dnia 19 lutego 2015 r. sygn. akt IV U 1020/14

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1042/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. działając na podstawie artykułu 83 ustęp 1 punkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że M. M., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60 procent kwoty składek na ubezpieczenia społeczne, nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od 22 grudnia 2013 roku do 4 października 2014 roku oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 22 grudnia 2013 roku do 4 października 2014 roku. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ rentowy wskazał, iż na podstawie dokumentów ubezpieczeniowych znajdujących się w kompleksowym systemie informatycznym ZUS ustalono, iż ubezpieczona zgłosiła się z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych emerytalnego, rentowych i wypadkowego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i ubezpieczenia zdrowotnego w okresach od 1 maja 2011 roku do 28 lutego 2013 roku oraz od 1 kwietnia 2013 roku. W okresie od 1 do 31 marca 2013 roku M. M. z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej podlegała tylko ubezpieczeniu zdrowotnemu, natomiast obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym podlegała z innego tytułu. M. M. miała ustalone prawo do zasiłku macierzyńskiego w okresie od 22 grudnia 2013 roku do 20 grudnia 2014 roku, na jej wniosek nastąpiło skrócenie okresu zasiłku macierzyńskiego i w związku z tym ubezpieczona miała wypłacony zasiłek macierzyński za okres od 22 grudnia 2013 roku do 4 października 2014 roku. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał na treść obowiązującego

od 1 września 2009 roku przepisu artykułu 9 ustęp 1c Ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym to przepisem osoby prowadzące pozarolniczą działalność spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego. Osoby te mogą dobrowolnie na swój wniosek być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych wszystkich lub wybranych tytułów, nie mogą jednak być objęte dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. W oparciu o powyższą regulację M. M. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, która pobierała zasiłek macierzyński w okresie od 22 grudnia 2013 roku do 4 października 2014 roku powinna w tym okresie wyrejestrować się z ubezpieczeń społecznych, w tym z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i ubezpieczenia zdrowotnego oraz zgłosić się w tym okresie tylko do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. Z kolei po ustaniu wypłaty zasiłku macierzyńskiego M. M. powinna wyrejestrować się z ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i ponownie zgłosić się do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, a obowiązek ten powinien być dopełniony w terminie 7 dni od powstania obowiązku ubezpieczenia.

Nie podzielając tej decyzji M. M. wniosła od niej odwołanie, wnosząc o jej uchylenie. Skarżąca zaznaczyła, iż dokonując analizy Ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych nie stwierdziła aby w tym akcie prawnym widniał przepis, który stanowiłby podstawę do korygowania przez nią okresów swojego ubezpieczenia i to jeszcze z datą wsteczną. Skarżąca zaznaczyła, iż w jej przypadku prawo do zasiłku macierzyńskiego nie ustało, a organ rentowy nie wydał decyzji odmawiającej jej prawa do zasiłku macierzyńskiego. Skarżąca zaznaczyła, iż gdyby zgodnie z sugestią organu rentowego wyrejestrowała się z ubezpieczeń społecznych to wówczas zostałaby pozbawiona prawa do zasiłku macierzyńskiego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 19 lutego 2015r. Sąd Okręgowy w Sieradzu oddalił odwołanie.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło po następujących ustaleniach faktycznych i prawnych:

M. M. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych emerytalnego, rentowych i wypadkowego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i ubezpieczenia zdrowotnego w okresach od 1 maja 2011 roku do 28 lutego 2013 roku oraz od 1 kwietnia 2013 roku. W okresie od 1 marca 2013 roku do 31 marca 2013 roku M. M. podlegała z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności tylko ubezpieczeniu zdrowotnemu, natomiast obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym podlegała z innego tytułu. M. M. miała ustalone prawo do zasiłku macierzyńskiego w okresie od 22 grudnia 2013 roku do 20 grudnia 2014 roku i na jej wniosek nastąpiło skrócenie okresu zasiłku macierzyńskiego, który wypłacany był w okresie od 22 grudnia 2013 roku do 4 października 2014 roku. Powyższe okoliczności zostały ustalone na podstawie dokumentów zawartych w aktach organu rentowego, nie były one kwestionowane przez strony postępowania. W ocenie Sądu Okręgowego brak było podstaw do przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadków wskazanych w odwołaniu oraz zgłoszonych na rozprawie przez pełnomocnika skarżącej. W ocenie Sądu okoliczności, na które mieli zostać przesłuchani świadkowie nie mają związku z przedmiotem sprawy, nie doprowadziły do ustalenia takich okoliczności faktycznych, które mogłyby wpływać na treść rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy wskazał, że od dnia 1 września 2009 roku weszła w życie Ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 roku o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy prawo bankowe (Dz.U. nr 71 z 2009 roku poz. 609). Ustawa nowelizująca ustawę o systemie ubezpieczeń społecznych wprowadziła między innymi nowe zasady opłacania składek za osoby pobierające zasiłek macierzyński albo zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Do daty wejścia w życie nowelizacji Ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych zgodnie z artykułem 9 ustęp 6 Ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych pobieranie zasiłku macierzyńskiego stanowiło tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych, jeżeli osoba pobierająca ten zasiłek nie miała ustalonego prawa do emerytury lub renty oraz innego tytułu

rodzącego obowiązek ubezpieczeń społecznych, to jest innego tytułu niż jest tytuł, z którego zostało nabyte prawo do zasiłku macierzyńskiego. Ustawa nowelizująca dokonując zmiany brzmienia artykułu 9 ustęp 6 ustawy systemowej, a także artykułu 9 tej ustawy dodając ustęp 1c i 1d zmieniała zasady na jakich dotychczas osoby pobierające zasiłek macierzyński podlegały ubezpieczeniom społecznym. Osoby pobierające zasiłek macierzyński mające inny tytuł do ubezpieczenia od 1 września 2009 roku w przypadku osób pobierający zasiłek macierzyński, które jednocześnie w okresie pobierania tego zasiłku prowadzą pozarolniczą działalność - dla nich tytułem do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych emerytalnego i rentowych jest pobieranie zasiłku macierzyńskiego. Z tych tytułów osoba taka będzie mogła być objęta tymi ubezpieczeniami dobrowolnie na swój wniosek. Nabycie przez przedsiębiorcę prawa do zasiłku macierzyńskiego sprawia, że pozarolnicza działalność gospodarcza przestaje być tytułem do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i stanowi jedynie tytuł do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. Takie sytuacje tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych stanowi pobieranie zasiłku macierzyńskiego, o czym stanowi artykuł 9 ustęp 1c Ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz artykuł 66 ustęp 1 punkt 1 litera c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity Dz.U. z 2008 roku nr 164, pozycja 1027 ze zmianami). Każda osoba w stosunku do której wygaśnięty tytuł do ubezpieczeń społecznych podlega wyrejestrowaniu z tych ubezpieczeń. Zgłoszenie wyrejestrowania płatnik składek dokonuje przekazując do ZUS odpowiednio wypełniony formularz ZUS w terminie 7 dni od daty zaistnienia tego faktu o czym stanowi artykuł 36 ustęp 1, 11 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi z kilku tytułów, także łączenia zasiłku z innym tytułem prowadzenia działalności gospodarczej podlega tym ubezpieczeniom obowiązkowo z tytułu pobierania tego zasiłku. Stąd też osoba prowadząc działalność gospodarczą w czasie pobierania zasiłku macierzyńskiego może opłacać składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe dobrowolnie na swój wniosek. Oznacza to, że osoba prowadząca działalność gospodarczą, która jednocześnie pobiera zasiłek macierzyński nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Taka była istota nowelizacji ustawy wprowadzonej od 1 września 2009 roku. Zmieniła ona zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność lub współpracujące przy prowadzeniu tej działalności, które spełniają jednocześnie warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Osoby te podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego mogą one także dobrowolnie na swój wniosek być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, także z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy przy jej wykonywaniu

Apelację od powyższego orzeczenia wywiodła ubezpieczona zaskarżając wyrok w całości i zarzucając naruszenie prawa materialnego - art. 14, art. 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego błędną interpretację i w konsekwencji przyjęcie, że w świetle powołanych przepisów brak jest podstaw do objęcia jej dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym za okres od 22 grudnia 2013 roku do 04 października 2014 roku oraz art. 67 ust. 1 oraz art. 32 Konstytucji RP poprzez ich pominięcie, bowiem na skutek działań organu rentowego i zaskarżonego orzeczenia została ona pozbawiona prawa do zabezpieczenia społecznego, do którego należy prawo do ubezpieczenia chorobowego. Apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającej go decyzji organu rentowego poprzez objęcie M. M. dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym w okresie od 22 grudnia 2013 roku do 04 października 2014 roku oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego, wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżąca wskazała na niekonsekwencję w stosowaniu przepisów przez ZUS. Ustawa stawia w gorszej sytuacji osoby prowadzące działalność gospodarczą niż osoby będące pracownikami, bowiem wyrejestrowanie z ubezpieczeń społecznych i chorobowego w czasie pobierania zasiłku macierzyńskiego nie dotyczy pracowników. Tak więc pracownicy nie mają przerwy w ubezpieczeniu chorobowym podczas pobierania zasiłku macierzyńskiego. Po urlopie macierzyńskim, gdyby M. M. zachorowała to zgodnie z przepisami nie miałyby prawa do zasiłku chorobowego bez okresu wyczekiwania 90 dni. Przepis w ustawie zasiłkowej art. 4 pkt 2 mówi, że "Do okresów ubezpieczenia chorobowego, o których mowa w ust. 1, wlicza się poprzednie okresy ubezpieczenia chorobowego, jeżeli przerwa między nimi nie przekroczyła 30 dni lub była spowodowana urlopem wychowawczym, urlopem bezpłatnym albo

odbywaniem czynnej służby wojskowej przez żołnierza niezawodowego." Nie ma mowy o przerwie spowodowanej pobieraniem zasiłku macierzyńskiego. Gdyby M. M. wyrejestrowała się z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego miałaby wówczas przerwę w okresach ubezpieczenia i nie otrzymałaby świadczeń bez okresu wyczekiwania 90 dni. Traktowanie zatem przez ZUS okresu pobierania zasiłku macierzyńskiego jako okresu, który nie powoduje przerwy w ubezpieczeniu chorobowym, i wypłacanie świadczeń chorobowych jest niezgodne z prawem. Okres pobierania zasiłku macierzyńskiego (po wyrejestrowaniu się z ubezpieczeń w tym dobrowolnego chorobowego na podstawie art. 9 ust.1c ustawy o SUS) jest przerwą w ubezpieczeniu na podstawie art. 4 pkt 2 ustawy zasiłkowej. Z jednej strony ZUS niezgodnie z prawem nie traktuje okresu macierzyńskiego jako przerwy w ubezpieczeniu chorobowym, a z drugiej strony żąda wyrejestrowania z ubezpieczenia chorobowego podczas pobierania zasiłku macierzyńskiego. Odmienne traktowanie pracowników i osoby prowadzące działalność gospodarczą poprzez pozbawianie przedsiębiorców prawa do otrzymywania świadczeń z ubezpieczenia chorobowego stanowi naruszenie zasady równości zawartej w Konstytucji. Ponadto ZUS powołuje się na przepis, który obowiązuje od 01 września 2009 roku, jednak ani w dniu, kiedy M. M. składała wniosek o wypłatę zasiłku macierzyńskiego, ani w momencie ustalania prawa do tego zasiłku nikt z ZUS nie żądał od niej dokumentu potwierdzającego wyrejestrowanie z ubezpieczeń społecznych. Dopiero w 8 miesiącu pobierania zasiłku macierzyńskiego pracownicy ZUS zażądali takich dokumentów mówiąc, że jeżeli M. M. nie wyrejestruje się z ubezpieczeń to nie zostanie jej wypłacona dalsza część zasiłku macierzyńskiego. Według mojej M. pracownicy ZUS próbowali wprowadzić ją w błąd. Tymczasem obywatel powinien mieć zaufanie do organów publicznych. Sąd Okręgowy oddalając wniosek dowodowy o przesłuchanie świadków nie wyjaśnił dostatecznie tych okoliczności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna, Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawnych. Rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy nie naruszył tak norm prawa materialnego, jak i zasad postępowania, które uzasadniałyby uwzględnienie wniosków apelacji. Zaskarżone rozstrzygnięcie jest trafne i tym samym nie ma też podstaw do jego zmiany.

Zgodnie z treścią art. 9 ust.1c. osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Mogą one jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych, tytułów.

Poza sporem pozostaje, iż M. M. w okresie od 22 grudnia 2013r. do 04 października 2014r. była uprawniona do zasiłku macierzyńskiego. Nie budzi także wątpliwości, iż w tym samym okresie prowadziła ona pozarolniczą działalność gospodarczą.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 w związku z art. 13 pkt 4 (w brzmieniu obowiązującym w powyższym okresie) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 19 w związku z art. 13 pkt 13 cytowanej wyżej ustawy - obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają również osoby przebywające na urloпах wychowawczych lub pobierające zasiłek macierzyński lub zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego - od dnia spełnienia warunków, o których mowa w art. 9 ust. 6, do dnia zaprzestania spełniania tych warunków. Art. 9 ust. 6 tej samej ustawy przewidywał, że osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 i 19, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli nie mają ustalonego prawa do emerytury lub renty i nie mają innych tytułów rodzących obowiązek ubezpieczeń społecznych. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalili się poglądy, zgodnie z którym osoby, które w

okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego lub urlopu wychowawczego pozostają w stosunku pracy i równocześnie prowadzą pozarolniczą działalność podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu prowadzenia tej działalności - art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 9 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2006 r., III UZP 2/06, OSNP 2007, nr 1-2, poz. 20 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 r., I UK 240/09, LEX nr 585723), czego konsekwencją stanowił istniejący po stronie osób pozostających w omawianej sytuacji obowiązek opłacania składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości przewidzianej dla osób prowadzących pozarolniczą działalność, tj. zgodnie z art. 18 ust. 8 cytowanej ustawy.

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2011 r. (SK 33/09, (...) 2011/3/23) stwierdził, iż art. 9 ust. 6 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w przywołanym brzmieniu, w zakresie, w jakim co do osób przebywających na urlopie wychowawczym (tu pobierających zasiłek macierzyński) prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą i pozostających w stosunku pracy przewidywał pierwszeństwo obowiązku ubezpieczeń emerytalnego i rentowych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, jest zgodny z art. 71 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Uznając, iż przedstawione regulacje hamują aktywizację zawodową kobiet, a także mając na celu ułatwienie im łączenia macierzyństwa w pracą zawodową, z dniem 1 września 2009 r. nastąpiła zmiana dotychczasowego stanu prawnego na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. I tak, na podstawie art. 1 pkt 1 lit. a powołanej wyżej ustawy - w art. 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych po ust. 1b dodano ust. 1c w brzmieniu: "osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Mogą one jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych, tytułów." Zmianie uległa także treść ust. 6 art. 9, który uzyskał brzmienie: "osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, i osoby przebywające na urlopiach wychowawczych podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli nie mają ustalonego prawa do emerytury lub renty i nie mają innych tytułów rodzących obowiązek ubezpieczeń społecznych." Powyższa zmiana spowodowała tym samym, iż w poczynając od 1 września 2009 r. w przypadku zbiegu tytułów do obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych osób pobierających zasiłek macierzyński lub zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego i jednocześnie prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, osoby te podlegają przedmiotowym ubezpieczeniom wyłącznie z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego.

Wbrew zarzutom skarżącej, jak prawidłowo przyjął Sąd I instancji - akceptując równie trafny pogląd organu rentowego, także w ocenie Sądu Apelacyjnego, redakcja cytowanych przepisów, a zwłaszcza obowiązującego od dnia 1 września 2009 r. art. 9 ust. 1c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, osoby prowadzące pozarolniczą działalność, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego.

W szczególności zaś nie sposób zgodzić się z apelującą, iż tego rodzaju regulacja prowadzi do naruszenia wskazanych przez nią przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, tym bardziej, iż przepis art. 67 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej ma w poważnym stopniu znaczenie odsyłające, bo zakres i formy zabezpieczenia społecznego określić ma ustawa. Poza wskazaniem podstawowych sytuacji, gdy obywatelowi musi przysługiwać prawo do zabezpieczenia społecznego, ustalenie spraw pozostałych zostało powierzone ustawodawcy zwykłemu. Regulacje ustawowe muszą więc być kształtowane w taki sposób by z jednej strony uwzględniały istniejące potrzeby, a z drugiej możliwość ich zaspokojenia. Granice tych możliwości wyznaczone są przez inne podlegające ochronie wartości konstytucyjne (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 lutego 2011 r., I OSK 1771/10, LEX nr 1070795).

Kierując się przedstawionymi motywami i uznając apelację ubezpieczonej za pozbawioną uzasadnionych podstaw, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Przewodnicząca: Sędziowie:

--